

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Свищов, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стела Д. Бъчварова

при участието на секретаря Петя Ив. Братанова
като разгледа докладваното от Стела Д. Бъчварова Административно
наказателно дело № 20214150200255 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взема предвид:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН. Образувано е по постъпила жалба от „Б“ ООД, с ЕИК *, представлявано от управителя АЛП. С. ОСМ. срещу наказателно постановление №35-0001144/13.10.2021г. на Директор на РД „АА“ гр. Плевен.

Жалбоподателят обжалва наказателното постановление, с което му е наложено административно наказание имуществена санкция на основание чл. 104а от ЗавПр в размер на 1000лв. за извършено нарушение по чл.9, ал.4 от Наредба №11 от 31.10.2002г. на МТС. Заявява, че при в хода на административно наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо в непосочване както в АУАН, така и в НП на датата на извършване на нарушението. И двата акта били посочени две дати – 01.07.2021г., на която дата се твърдяло, че е извършена промяна в седалището и адреса на управление, и 02.08.2021 г. – дата, на която изтича 30-дневния срок за заявяване на промените, но не ставало ясно коя дата актосъставителят, респективно наказващия орган приема като дата на извършване на твърдяното нарушение. Счита, че посочването на дата на промяната на седалището и адреса на управление и срокът в който е следвало да бъде подадено заявлението не е достатъчен за

такава конкретизация. Моментът, в който е възникнало задължението за удостоверяване на настъпилата промяна в обстоятелствата, касаещи лиценз за превоз, е бил на 01.07.2021г., когато промяната на адреса на управление е бил факт, отразен в ТР. От този момента течал 30-дневния срок, в който задължението лице е бездействало. В случая нарушението би се явявало довършено на 31.07.2021г., но т.к. е неработен ден, то е довършено в първа работен ден. На следващо място сочи, че е неправилно наказващия орган е посочил, че нарушението се изразява в промяна на седалището и адреса на управелне от ул. "С" № 4 на ул. „К“ № 36, тъй като седалището въобще не било променяно. Съгласно чл.12 ал.1 от ТЗ седалището на търговеца е населеното място, където се намира управлението на дейността му, а съгласно ал.2 от същия закон адресът на управление е адресът на дейността му. В случая адреса на управление от ул. "С" № 4 на ул. „К“ № 36 не е променян, а е промяна адреса от ул. "КА" № 9 на ул. „К“ № 36. Моли съда да отмени процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. В писмено становище прцесуалния му представител поддържа жалбата и претендира адвокатски хонорар.

Ответникът по жалбата – РД „АА“ гр. Плевен, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намери за установена следната фактическа обстановка:

На 21.09.2021г. служители на РД „АА“ гр. Плевен – свидетелите В.М. и А.М., при подаване на документи в агенцията от дружеството жалбоподател, констатирали, че то не е подало заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата на лиценз №10862 за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение, а именно промяна на седалището и адреса на управление. Свидетелите извършили справка в Търговския регистър и установили промяна на седалището и адреса на управление на „Б“ ООД, с ЕИК * от ул. "С" № 4 на ул. „К“ № 36, която била отразена в регистъра от дата 01.07.2021г. Въпреки тази промяна , свидетелите установили, че дружеството не е подало заявление по образец /прил. №11б/ от Наредба 11 от 31.10.2002г. на Министъра на транспорта и съобщенията в 30-дневен срок до 02.08.2021 г.

Свидетелите приели, че дружеството е извършило нарушение на чл. 9, ал. 4 от Наредба №11 от 31.10.2002г. на МТС. Св. М. съставил АУАН №294835 от дата 21.09.2021 г., в който описал нарушението по следния начин: Превозвачът Б ООД не е подал заявление по образец /Прил.№11б/ от Наредба №11 от 31.10.2002г. на Министъра на транспорта и съобщенията в 30-дневен срок /до 02.08.21 г./ за настъпили промени в обстоятелствата на лиценз №10862, удостоверени с документи по чл.8 от Наредба №11 от 31.10.2002г. на МТИС, извън случаите по чл.10, ал.2 от ЗАвП, а именно промяна на седалището и адреса на управление извършена на 01.07.21 г. – от ул.С №4 на ул.КЦ №36, видно от справки от Търговския регистър и копие на лиценз №10862. Актът бил съставен в присъствието на управителя А.О. и му бил предявен. Същият, след като се запознал със съдържанието, го подписал и не направил възражения.

Въз основа на съставения акт на 13.10.2021г. Директора на РД „АА“ гр.Плевен издал обжалваното наказателно постановление. Видно от съдържанието на НП административно наказващия орган е възприел изцяло фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. На нарушението била дадена същата правна квалификация, възприета от актосъставителя и на основание чл. 104а от ЗАвПр на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 1000лв.

Видно от отбелязаното в обжалваното НП жалбоподателят е получил наказателното постановление на 21.10.2021г., а жалбата е входирана в деловодството на административно-наказващия орган на 26.10.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства – справка от Търговския регистър и от гласните доказателства посредством разпита на свидетелите В.М. и А.М..

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие: Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежно лице , подадена е в установения от закона 7-дневен срок от връчване на постановлението и е изпратена до надлежния съд по местоизвършване на твърдяното нарушение.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните аргументи:

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за автомобилните превози предвижда, че при настъпване на промени в обстоятелствата, вписани в

лиценза за извършване на превоз на товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, извън случаите по ал. 2, превозвачът следва да подаде заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване. В тази насока е и разпоредбата на чл. 9, ал. 4 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, като същата норма предвижда задължение на превозвача да подаде заявление по образец -приложение 11б. В образца на това заявление (приложение 11б) е предвидено задължение на превозвача да заяви съответната промяна, касаеща промяната на наименованието, седалището и адреса на управление на дружеството-превозвач.

Санкционната норма на чл. 104а от Закона за автомобилните превози предвижда, че на превозвач, който не подаде заявление в 30-дневен срок от настъпването на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване превоз на товари, се наказва с имуществена санкция в размер 1000 лв. По делото се установи, че превозвачът е променил адреса си на управление на 01.07.2021 г., като същият е следвало да подаде заявление образец приложение 11б до ИААА, с което да заяви вписаната промяна в срок до 02.08.2021 г. Предвид на това съдът намира, че е неоснователен довода на жалбоподателя, че е извършено съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правата му, тъй като липсвала дата на която се твърди, че е извършено вмененото нарушение. Съдът намира, че в процесния случай наказателното постановление не отговаря на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като липсват описани в него обстоятелства, които следва да са елементи от претендирания обективен състав на нарушението. Както бе посочено седалището и адресът на управление на превозвача са вписани обстоятелства в издадения лиценз, като при промяната им превозвачът е длъжен да подаде съответното заявление в тридесетдневен срок за отразяване на промените в издадения лиценз. Видно от събраните по делото доказателства адресът на управление на дружеството жалбоподател е променен на 01.07.2021г. от ул. "КА" № 9 на ул. „К“ № 36, а не както е посочено в АУАН и НП от ул. "С" № 4 на ул. „К“ № 36. От допълнително извършената от съда справка в ТР се установява, че адресът на ул. "С" № 4 е адрес на кореспонденция с НАП и на дата 01.07.2021г. този адрес е заличен. Разпоредбите на закона са ясни, категорични и точни. Според чл. 42, т. 4 от ЗАНН акта за установяване на административно нарушение, трябва да

съдържа описание на нарушението, а според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Тези реквизити в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не могат да бъдат извлечени по тълкувателен път или по пътя на формалната или правна логика. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното наказание, вероятно е разбрало, за какво точно нарушение е ангажирана неговата отговорност. Правоприлагането не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Тъй като актосъставителят и наказващият орган не са посочили точно съставомерните обстоятелства, касаещи извършеното административно нарушение – промяна на адреса на управление на превозвача, съдът приема, че допуснато нарушение на процесуалните правила е съществено.

Посочената нередовност обуславя отмяна на издаденото постановление само на това процесуално основание, независимо от това, че от събраните доказателства безспорно се установява извършване на нарушението и неговото авторство. Поради това, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довели до нарушаване правата на жалбоподателя обжалваното НП не е в състояние да ангажира законосъобразно отговорността на жалбоподателя за констатираното с АУАН нарушение.

Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, страните имат право на разноси, които се присъждат по реда на чл. 143 от АПК. С оглед изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, т.к. съдът отмени обжалвания административен акт разносните по производството и възнаграждението за един адвокат, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. По делото е представен договор за правна помощ, по който жалбоподателят платил в брой уговореното адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева, които съдът следва да възложи в тежест на въззиваемата страна.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 3, т.2 вр. ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №35-0001144/13.10.2021г. на Директора на РД „АА“ гр. Плевен, с което на основание чл. 104а от ЗавПр за извършено нарушение по чл.9, ал.4 от Наредба №11 от 31.10.2002г. на МТС на „Б“ ООД, с ЕИК *, представлявано от управителя АЛП. С. ОСМ. е наложена имуществена санкция в размер на 1000лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК Изпълнителна агенция „АА“ да заплати на „Б“ ООД, с ЕИК *, представлявано от управителя АЛП. С. ОСМ., сумата от 300 (триста)лева, представляваща направени по делото разноси - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщението пред Административен съд –Велико Търново.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____